

Tarih: 25.08.2020
Sayı: 9073

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No:2015/3084
Karar No:2020/1061

TEMYİZ EDEN (DAVACI) : Dumankaya Otomotiv Sanayi ve Ticaret A.Ş.
VEKİLİ : Av. Yavuz DENİZ
Cevizli Mah., Bayburt Sk., Akasya Apt., No:11, K:1, D:2
Kartal/İSTANBUL

KARŞI TARAF (DAVALI) : Rekabet Kurumu
Üniversiteler Mah., 1597. Cad., No:9 Bilkent / ANKARA
[35495-15945-49388] Uets
VEKİLİ : Av. Mehmet Mete BAŞBUĞ - Aynı adreste

İSTEMİN KONUSU : Ankara 5. İdare Mahkemesi'nin 18/12/2014 tarih ve E:2013/1329, K:2014/1591 sayılı kararının temyizen incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: Toyota markalı araçların yetkili satıcısı olarak faaliyet gösteren davacı şirketin, yeni araçların satış fiyatları ile satış sonrası bakım onarım faaliyetlerine ilişkin ücretler konusunda diğer yetkili şirketlerle anlaşma yapmak suretiyle 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinin ihlâl ettiğinden bahisle hakkında 347.908,74-TL idari para cezası verilmesine ilişkin 22/11/2012 tarih ve 12-58/1556-558 sayılı Rekabet Kurulu (Kurul) kararının iptali istenilmiştir.

İlk Derece Mahkemesi kararının özeti: Ankara 5. İdare Mahkemesi'nce; 03/05/2012 tarih ve 2011-4-116/SR-01 sayılı soruşturma raporu ve ekleri incelendiğinde; **Belge 15'** de yer alan "2007 model araçlar için yetkili satıcı indirim oranları revize edildi." ifadesinden, teşebbüslerin 2007 model araçların satışında uygulanacak indirim oranları hakkında görüştüğü ve yetkili satıcıların uygulayacağı indirim oranlarını yeniden belirlediği, aynı belgede yer alan "Bayiler aralarındaki araç alım ve satımlarında açıklanan araç satış fiyat listesinden %6 iskonto yaparak birbirlerine araçları fatura edeceklerdir." ifadesi ise soruşturma tarafı bayilerin kendi aralarındaki araç alım ve satımlarında uygulanacak fiyatlara ilişkin iskonto oranlarını birlikte belirlediği, **Belge 19** da yer alan ifadelerden, bayilerin Corolla 1.6 Comfort AT, Corolla 1.6 Elegant AT ve Corolla 1.6 Elegant AT VSC XENON model araçlar için Toyota tarafından sağlanan katkı payını yansıtarak hesapladıkları fiyatları birbirlerine iletmediği, **Belge 7'**de Toyota tarafından bayilere bildirilen 03/09/2008 tarihli "Tavsiye Edilen Perakende Fiyat Listesi" başlıklı tabloda Toyota markalı araçların Eylül ayı fiyatları ile Eylül ayı kampanyalı fiyatlarına yer verildiği, **Belge 24** 'ün ekinde yer alan "03.09.2008 tarihli Tavsiye Edilen Perakende Fiyat Listesi"nde ise, Toyota markalı araçların Eylül fiyatları ile Eylül kampanyalı fiyatlarının yanı sıra özel fiyatlar başlığı altında iki farklı sütunda araç fiyatlarına yer verildiği, **Belge 25'** de yer alan "Revize Edilmiş Fiyat Listesi " konulu e-postanın ekinde bulunan 25.07.2008 tarihli Tavsiye Edilen Perakende Fiyat Listesinde araçların liste fiyatlarının yanı

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No:2015/3084
Karar No:2020/1061

sıra, iki kolonda sırasıyla 2009 ve 2008 model araçların Temmuz ayı fiyatlarına yer verildiği, bu fiyatların **Belge 6** 'da yer verilen Toyota tarafından gönderilen 24.07.2008 tarihli Tavsiye Edilen Perakende Fiyat Listesinde yer alan fiyatlardan farklı olduğu, ayrıca, söz konusu listede bazı 2008 model araçların (Corolla Verso, Hiace ve Hilux modelleri) Temmuz ayı fiyatlarının "serbest" olduğunun belirtildiği, bu durumun, 2008 ve 2009 model araçlar için uygulanacak Temmuz ayı fiyatlarının bayiler tarafından koordineli olarak belirlendiğini ve bazı araçlara uygulanacak fiyatların serbest bırakıldığını gösterdiği, **Belge 11** 'in ekinde yer alan 04.12.2008 tarihli Tavsiye Edilen Perakende Fiyat Listesinde araçların liste fiyatları ile Aralık ayı kampanyalı fiyatlarının yanı sıra ayrı bir fiyat listesine daha yer verilmiş olması, teşebbüsler tarafından fiyat birlikteliğini amaçlayan bir anlaşma yapıldığını gösterdiği, **Belge 20**, araç fiyatlarının bayiler tarafından 2010 yılında yapılan toplantıda görüşüldüğünü ve araç satışlarında park sensörü hediye edilmesine yönelik kararlar alındığını gösterdiği, 4054 sayılı Kanunun 4. maddesini ihlâl eden bir anlaşmada medeni hukukun belirli hukuki işlemler için aradığı yazılı şekil şartının aranmasının rekabet hukukunda söz konusu olmadığı, bu çerçevede davacı şirketin, yeni araçların satış fiyatları ile satış sonrası bakım onarım faaliyetlerine ilişkin ücretler konusunda diğer yetkili şirketlerle anlaşma yapmak suretiyle 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun 4. maddesini ihlâl ettiği anlaşıldığından dava konusu işlemde hukuka aykırılık görülmemiştir.

Belirtilen gerekçelerle dava konusu işlem hukuka uygun bulunarak davanın reddine karar verilmiştir.

TEMYİZ EDENİN İDDİALARI _____ : Davacı tarafından, Kurul tarafından verilen idari para cezasının nasıl hesaplandığına dair dava konusu işlemde gerekçe bulunmadığı, temyize konu Mahkeme kararında da bu yönde herhangi bir gerekçeye yer verilmediği, Kurul kararında yer verilen tespitlerin davacı şirket özelinde gerçekleşmediği, cezaların şahsiliği ilkesi çerçevesinde değerlendirme yapıldığında davacının cezalandırılmasının hukuka aykırı olduğu, davacı şirketle ilişkilendirilmesi mümkün olmayan belgelerin aleyhe kullanılmayacağı, davanın esasına etki edebilecek iddia ve savunmaların değerlendirilmediği, delillerin değerlendirilmemiş olmasının hukuka aykırı olduğu, anlaşma gerekçesiyle ceza verilmiş olmasına rağmen bir anlaşmanın varlığının ispatlanamadığı, varlığı iddiaya dayanan anlaşmanın etkilerinin gösterilemediği, verilen para cezasının ölçülü ve tutarlı olmadığı ileri sürülmektedir.

KARŞI TARAFIN SAVUNMASI _____ : Davalı idare tarafından, dava konusu Kurul kararının hukuka uygun olduğu, Kurul kararında davacının da taraf olduğu rekabet ihlâline ilişkin pek çok belgeye yer verildiği, tarafların rekabet ihlâline ilişkin iradelerini ortaya koyan deliller çerçevesinde Kurul kararının tesis edildiği belirtilerek istemin reddi gerektiği savunulmuştur.

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No:2015/3084
Karar No:2020/1061

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ AHMET ASYA'NIN DÜŞÜNCESİ : Temyiz isteminin reddi ile usul ve yasaya uygun olan İdare Mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 17. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca davacının duruşma istemi yerinde görülmeyerek işin gereği görüldü:

HUKUKİ DEĞERLENDİRME :

İdare ve vergi mahkemelerinin nihai kararlarının temyizen bozulması, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar usul ve hukuka uygun olup, dilekçede ileri sürülen temyiz nedenleri kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

1. Davacının temyiz isteminin reddine,

2. Davanın yukarıda özetlenen gerekçeyle reddi yolundaki Ankara 5. İdare Mahkemesi'nin 18/12/2014 tarih ve E:2013/1329, K:2014/1591 sayılı temyize konu kararında, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisi bulunmadığından anılan Mahkeme kararının **ONANMASINA**,

3. Temyiz giderlerinin istemde bulunan üzerinde bırakılmasına,

4. Dosyanın anılan Mahkeme'ye gönderilmesine,

5. Bu kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (on beş) gün içerisinde kararın düzeltilmesi yolu açık olmak üzere, 02/06/2020 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Nevzat	H. Neşe	Mürteza	İlker	Ali
ÖZGÜR	SARI	GÜLER	SERT	ÖZGÜR